

33.3.4

20b → 21b (משנה ג)

1. וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש לה: ויקרא כז, לב
2. אך בכור שור או בכור קשב או בכור עז לא תפדה קדש הם את דמם תזרק על המזבח ואת חלבם תקטיר אשה לריח ניחח לה: במדבר יח, יז
3. ואכלת לפני ה' אלהיך במקום אשר יבחר לשכון שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרד ויבכרת בקרד וצאנך למען תלמד ליראה את ה' אלהיך כל הימים: דברים יד, כג
4. לפני ה' אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ה' אתה ובייתך: דברים טו, כ
5. ובשרם יהיה לך פתוחה התנופה וכשוק הימין לך יהיה: במדבר יח, יח

- I 2a status of משנה ג: dispute mentioned twice – for all generations; and of בעליה – שמתו/כפירו
- a נדבת צבור to graze, money goes ד"ק
- b they die ד' אליעזר
- c (עולה, bring משנה ג: שמתו/כפירו בעליה) עולות (in case of ד' אליעזר (בן שמוע))
- II ד Clarification of difference between חכמים and ר' אליעזר – if יחיד or עולת צבור (נדבת צבור) עולת
- a נסכים (required); if he is כהן, he gets the עבודה and pelt עולת יחיד (ר' אליעזר) requires סמיכה, he brings his own
- b אנשי משמר to עבודה and pelt go כהן, tho he be אנוס; סמיכה no עולת צבור (חכמים)
- i Justification for double mention of dispute: if we only heard about שמתו/כפירו בעליה, we would have thought that ר"א says they must die if found כפרה as a precaution against finding it after כפרה, which doesn't apply to תמורה
- 1 And if: we only learned about משנה ג: תמורה, we would think that חכמים would agree in case of שכיפירו – אשם קמ"ל – אשם
- ii this dispute about תמורה is after כפרה; before כפרה, all agree that it may be brought
- 1 (1) cannot get כפרה via an עבירה (תמורה) and (2) we supported ריב"ל, that וד שני (ולד תמורה::) isn't offered דבא
- iii Rather: ר"נ – dispute is only after כפרה, beforehand, all agree that it is offered as עולה
- 1 Challenge: ריב"ל's ruling that only וולד ראשון is offered – קשיא
- iv Question (asked of ר' אבין בר כהנא): if he designated a female for an אשם, can its וולד be brought as עולה?
- 1 (Challenge: ריב"ל already ruled that ר"א agrees that אשם וולד cannot be brought as עולה)
- 2 Answer: the questioner hadn't heard ריב"ל's ruling)
- 3 Answer: עולה may be brought as וולד
- (a) Challenge: ר"א only ruled עולה וולד is brought as mother has עולה – שם עולה אשם – not עולה אשם
- (b) Defense: ר"א's reason isn't שם אמו – rather, because the וולד is fit for הקרבה (male) – same in our case
- (i) Challenge: our משנה – offspring (in perpetuity) – עולה (but not brought themselves as עולה)
- (ii) Answer: (unlikely though it may be...) if all offspring were female
- III ה singularity of משנה ה: בכור ומעשר
- a בכור ומעשר – eaten after they get מומים (בכור – by owner; כהן – by owner) (but not offered) treated like תמורה וולד תמורה
- i Question from א"י about making a מום in בכור or a #9/10 switch in מע"ב – if he is לוקה (vv. 1-2)
- 1 Version1: asked about בכור – since it is קדוש, culpable; or since it isn't קרב – exempt
- (a) Answer (אב"י): just like 9/10 switch – since not קרב, no מלקות (per עשירי – v. 1)
- 2 Version2: asked about 9/10 switch and אב"י answered from בכור; since not offered – no מכות (הם קדש – v. 2)
- b בכור ומעשר are sold and slaughtered/weighed in market place – but not בכור ומעשר
- c בכור ומעשר may be redeemed – but not בכור ומעשר
- d בכור ומעשר may come from ח"ל, not ח"ל
- e But if: they come from ח"ל as תמימים, are offered; if בע"מ, eaten by owners
- i Challenge: ח"ל – חלה ד:יא
- ii Answer: that follows ר"י's ruling; our משנה is per ישמעאל (both found in ג:ה-ו)
- 1 interprets v. 3 to learn that מע"ש cannot be eaten בזמ"ז (parallel to מע"ש)
- (a) After: finding that he couldn't prove it via אב בנין בכור or ביכורים, even with הצד (both have מזבח)
- (b) Note: unclear if ר"י holds about ראשונה
- (i) If: he holds that it is eternal, then answer should be that both could be brought בזמ"ז
- (ii) If: he holds that it was terminated, let him ask about בכור as well
- (iii) Answer: he holds that ק"ר was temporary; case where בכור was נשחט and then מקדש was destroyed
1. Since: דם could no longer be נזק, we infer דם → בשר → מע"ש and can't be eaten
- a challenge: we may not learn infer in sequence in קדשים (per יוחנן)
- b answer: מע"ש is חולין
- c Block: that only works if focus is on target (למד); if it is on source (למד) – no answer
- i. Defense: דם and בשר are a single unit – not a sequenced inference

- 2 א"י using v. 3, compares מע"ש to בכורות; just as מעשר דגן is only from א"י, so too בכורות may only come from א"י
- 3 (בכל הרואה) ירושלים using v. 3, compares מע"ש to בכורות and disallows eating מע"ש from visual access to ירושלים (בכל הרואה)
- (a) *Even though*: couldn't infer from בכור בנין אב, as בכור has מזבח
- (b) *Rather*: must be inside of city
- (c) *In spite of*: rule at שילה, which allows בכל הרואה
- 4 משנה לחברתה מעשר using v. 3, reject notion that בכור should be invalid after a year, just as מעשר isn't invalidated
- (a) *Question*: חכמים, who use v. 3 for other interpretations (as above) – what is their source for לחברתה?
- (i) *Answer*: from v. 4 (שנה שנה)
- (ii) *אחרים*: use v. 4 to teach that בכור is eaten for 2 days ("during two years", 1 day at end of year and 1 day at beginning of next year)
1. *דבנן*: infer that rule from v. 5 – בכור is treated like חזה ושוק of שלמים – 2 days and intervening night
- f *ד"ש*: reason for that distinction – בכור ומעשר have a "local" solution (graze 'til מום)
- g *Whereas*: other קדשים, even if they get a מום, maintain sanctity (must be redeemed)